

การปฏิบัติธรรมช่วยการศึกษาได้

ปรียา เรื่องทองดี

จากหนังสือ กฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติเล่มที่ ๑๑

พระราชสุทธานมมงคล (หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม)

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R11009

๒๓ ตุลาคม ๒๕๓๙

กราบนมัสการหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม

ดิฉัน น.ส. ปรียา เรื่องทองดี จบการศึกษาจาก ร.ร.สองพี่น้องวิทยา จ.สุพรรณบุรี และในปัจจุบันนี้กำลังศึกษาอยู่ที่ ม.ศิลปากร สาขาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ดิฉันเคยมาปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวันครั้งแรก เมื่อดิฉันกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ร.ร.สองพี่น้องวิทยา จ.สุพรรณบุรี ตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งโตดิฉันไม่เคยรู้จักคำว่า กรรมฐาน และไม่เคยทราบว่ากรรมฐานเป็นอย่างไร เคยเห็นการเดินจงกรมทางทีวี แต่ก็เพียงแค่ได้เห็นไม่เคยคิดที่จะนำมาปฏิบัติ ดิฉันเริ่มรู้จักและทราบประวัติของ หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม จาก ท่านอาจารย์ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ผู้อำนวยการโรงเรียนสหวิทย์ อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี ซึ่งเปิดสอนในระดับ ปวช. และ ปวส. ตอนนั้นดิฉันเพิ่งสำเร็จการศึกษาระดับชั้น ม.ต้น ท่านอาจารย์ไชยสิทธิ์มาแนะนำการศึกษาต่อในระดับ ปวช. ดิฉันได้ไปเข้าร่วมฟังการบรรยายด้วย แต่ดิฉันก็อดที่จะแปลกใจไม่ได้ที่หัวข้อที่อาจารย์ไชยสิทธิ์มาแนะนำนั้น ท่านได้เล่าเรื่องกฎแห่งกรรมและประวัติของหลวงพ่อ เมื่อดิฉันได้ฟังประวัติและกฎแห่งกรรมของหลวงพ่อ ดิฉันรู้สึกศรัทธาต่อองค์หลวงพ่อมาก ทั้ง ๆ ที่ดิฉันไม่เคยพบและทราบประวัติหลวงพ่อก่อนเลย

ตลอดระยะเวลาการบรรยายและการแนะนำ ดิฉันตั้งใจฟังตลอด ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์อย่างยิ่ง ที่ทำให้ดิฉันได้รู้จักวัดอัมพวัน ตั้งใจว่าสักวันหนึ่งจะต้องสืบถามให้ได้ว่า วัดอัมพวันและหลวงพ่อยู่ ณ ที่ใด ต่อจากนั้นประมาณ ๒ อาทิตย์ ดิฉันได้ทราบข่าวจากท่านอาจารย์แนะนำ คือ ท่านอาจารย์วารี คชศิลา ท่านได้มาชักชวนดิฉันและเพื่อน ๆ ให้ไปนั่งสมาธิปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี โดยการมาปฏิบัติกรรมฐานครั้งนี้ ได้รับความกรุณาจากคุณย่าของ นายเทอดศักดิ์ มั่นสวัสดิ์ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมห้องของดิฉัน ท่านอาจารย์วารี คชศิลา บอกว่าจะรับสมัครสมาชิกเฉพาะนักเรียน ม.๔ – ม.๖ เท่านั้น ขณะนั้นดิฉันเพิ่งเข้าเรียนในชั้น ม.๔ จึงได้มีโอกาสมาปฏิบัติกรรมฐานกับเขาด้วย ตอนแรกที่ตกลงใจมาปฏิบัติกรรมฐานนั้น ก็ไม่ทราบมาก่อนว่าจะเป็นวัดเดียวกับที่ท่านอาจารย์ไชยสิทธิ์ เล่าให้ฟัง แต่ตอนที่ดิฉันตัดสินใจมาก็มาตามเพื่อน สนุกตามเพื่อนเห็น

เพื่อนมาก็อยากจะมาบ้าง เพราะท่านอาจารย์วารี คชศิลา ท่านบอกว่าตอนกลับจากวัดอัมพวัน ท่านจะพาไปเที่ยวกรุงเก่า (กรุงศรีอยุธยา) เพราะเป็นทางผ่านพอดี ซึ่งดิฉันไม่เคยเห็นกรุงศรีอยุธยาเลย ก็อยากจะมาเที่ยวด้วย

เมื่อมาถึงวัดสิ่งแรกที่ดิฉันประทับใจมากก็คือบริเวณรอบ ๆ วัดอัมพวัน ซึ่งปกคลุมไปด้วยต้นไม้และพันธุ์ไม้นานาชนิด บริเวณวัดนั้นร่มรื่นมาก อากาศดี และที่ดิฉันประทับใจมาก ๆ ก็คือห้องน้ำ เพราะห้องน้ำที่วัดอัมพวันสะอาดมาก ๆ จนอดสงสัยไม่ได้ว่าเหตุใดวัดของหลวงพ่อก็มีห้องน้ำที่สะอาดมาก เมื่อได้ฟังหลวงพ่อบอกและจากคำบอกเล่าของผู้ที่มาปฏิบัติกรรมฐานจึงได้ทราบว่า การที่ห้องน้ำสะอาดก็เพราะหลวงพ่อบอกคาถาวิเศษให้กับสาธุชนว่า ถ้าอยากจะให้ลูกฉลาดและปัญญาดีจะต้องขยันขัดห้องน้ำ เมื่อดิฉันทราบดังนี้แล้วเมื่อว่างจากการปฏิบัติกรรมฐานบนศาลา ดิฉันก็ต้องรีบไปขัดห้องน้ำ เพราะอยากมีปัญญาดีกับเขาบ้าง และก็จะไปกวาดลานวัดกับเพื่อน ๆ ด้วยตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติกรรมฐาน ๕ วันนั้น

ดิฉันรู้สึกว่าคุณเองได้ทำความดีและรู้สึกว่าจิตใจดีขึ้นมาก ดังนั้นตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่ วันแรกที่ปฏิบัตินั้นดิฉันรู้สึกง่วงมาก ๆ และรู้สึกเหมือนตัวเองถูกบังคับ และรู้สึกปวดเมื่อยมาก เนื่องจากดิฉันไม่เคยปฏิบัติมาก่อน เมื่อนั่งกรรมฐานจึงง่วงและนั่งโยกไปโยกมา ตอนนั้นโชคดีที่ครูสอนกรรมฐานคือแม่ชีอาชูจิ่ง ชาวสิงคโปร์ ท่านสอนดีมาก และการสวดมนต์ของแม่ชี ไพเราะจับใจมาก ๆ หลวงพ่อบอกว่า เมื่อแม่ชีอาชูจิ่งมาประเทศไทยใหม่ ๆ ท่านพูดภาษาไทยไม่ได้เลย แต่เมื่อท่านมาบวชที่ ณ วัดอัมพวัน แม่ชีท่านสามารถปฏิบัติกรรมฐานได้ดี และพูดภาษาไทยได้ ดิฉันจึงคิดว่าเราเป็นลูกของพระพุทธเจ้า นับถือพระพุทธศาสนาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ กลับสวดมนต์ไม่เป็น ดิฉันจึงตั้งใจว่า จะปฏิบัติกรรมฐานโดยการเดินจงกรม นั่งสมาธิ และคิดว่าจะนำมาปฏิบัติให้ต่อเนื่อง และก็เกิดผลดีมาก การเรียนของดิฉันดีขึ้นมาก

เมื่อถึงเทศกาลปีใหม่อาน อาจารย์วารี คชศิลา ได้มาชวนดิฉันให้ไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ซึ่งวันที่ออกเดินทางนั้นเป็นวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ทางโรงเรียนของดิฉันจัดงานเลี้ยงให้กับนักเรียนได้สนุกสนานกัน แต่ดิฉันเลือกที่จะมาปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน นับว่าดิฉันและอาจารย์วารี คชศิลา โชคดีมากที่ได้ฟังเทศน์จากหลวงพ่ोजรัญ และได้มีโอกาสปฏิบัติกรรมฐานกันอีก ดิฉันปฏิบัติได้ดี เมื่อมีอาการปวด ดิฉันก็ทำตามทีหลวงพ่อบอกให้กำหนดเวทนา และเมื่อได้ยินเสียงหรือเกิดอาการใด ๆ ก็กำหนดตาม ปรากฏว่าอาการปวดก็ทุเลาลงอย่างน่าอัศจรรย์

ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัตินั้น ดิฉันมีความสุขใจมาก มันเป็นความสุขใจและความอึดใจที่ตลอดชีวิต ดิฉันไม่เคยสัมผัสกับความทุกข์อย่างนี้เลย เป็นความสุขจากระสพระธรรม ไม่มียาพิษ ไส้สะอาดและบริสุทธิ์ผุดผ่อง

ตอนเช้าวันที่จะเดินทางกลับนั้น ดิฉันได้ไปกราบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของวัดอัมพวัน ซึ่งก็มีพระบรมรูปของรัชกาลที่ ๕ ช่างต้นมงคลชัย พระภูมิเจ้าที่ สมเด็จพระพุฒาจารย์โต ได้อธิษฐานต่อสมเด็จพระพุฒาจารย์โต และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งหลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมโมว่า ขอให้ดิฉันได้มีโอกาสมาปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวันแห่งนี้ทุก ๆ ปี และก็คงจะเป็นบุญวาสนาของดิฉันที่เคยสร้างมาแต่อดีตชาติ จึงส่งผลให้ดิฉันได้มีโอกาสมาปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวันทุก ๆ ปี จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ ถึงแม้จะต้องเรียนหนังสือ แต่เมื่อปิดเทอมดิฉันจะต้องหาโอกาสมาปฏิบัติกรรมฐานเสมอ และทุก ๆ ครั้งที่ดิฉันตั้งใจจะมาวัดอัมพวันก็มีเคยมีอุปสรรคใด ๆ เลย คุณแม่ก็อนุญาติและอนุโมทนาบุญกับดิฉันด้วย

แต่เมื่อดิฉันเรียนอยู่ชั้น ม.๖ นั้น ดิฉันก็เริ่มสับสนและกังวลใจเป็นอย่างมาก เพราะดิฉันกำลังจะจบการศึกษาอยู่แล้ว แต่ดิฉันก็ยังหาที่เรียนไม่ได้ ดิฉันสมัครสอบโควต้าและมีสิทธิ์สอบโควต้าแทบทุก ๆ มหาวิทยาลัยที่ส่งมายังโรงเรียนของดิฉัน เนื่องจากดิฉันมีเกรดเฉลี่ยที่ดีมาตลอด จึงมีสิทธิ์สอบ ดิฉันตั้งใจและอ่านหนังสืออย่างหนัก เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดิฉันหมดเงินค่าสมัครสอบค่ารถ และค่ากินไปเกือบหนึ่งหมื่นบาท เพราะสมัครสอบหลายแห่งมาก เพื่อน ๆ ของดิฉันซึ่งเรียนได้เกรดที่ค่อนข้างดีสอบได้ แต่ดิฉันก็ไม่มีที่ศึกษาต่อเลย ดิฉันจึงกลัวใจมาก จึงไปดูหมอดูพระใกล้บ้าน พระท่านก็บอกว่าจะสอบติดมหาวิทยาลัยได้ก็ใจชื้นขึ้นมาหน่อย ทำให้ดิฉันมีกำลังใจสู้ต่อ จึงตั้งใจและขยันอ่านหนังสือและนอนดึก ๆ อ่านหนังสือดี ๆ อ่านหนังสืออย่างเดียวไปยอมไปเที่ยวไหนเลย ตั้งใจว่าจะต้องพยายามสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ และดิฉันก็สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยอีก ๒ - ๓ แห่ง แต่แล้วก็ป็นเช่นเดิม ดิฉันต้องนอนร้องไห้อีกตามเคย เพราะผลการสอบปรากฏว่าดิฉันสอบไม่ผ่านและแล้วก็เหลือเวลาอีก ๑ เดือนกว่า ๆ ก็จะถึงเวลาแห่งการสอบเข้ามหาวิทยาลัยปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ขณะนั้นดิฉันจบการศึกษาชั้น ม.๖ พอดี ดิฉันหดหู่ใจมาก เพราะกำลังใจทั้งหลายมันหมดไปแล้ว จึงคิดว่าถ้าพยายามแล้วสอบเข้าไม่ได้ก็จะเรียนที่วิทยาลัยครูแทน ดิฉันจึงไม่คิดจะสอบ Entrance แต่พอดีท่านอาจารย์ วารี คชศิลา ซึ่งเป็นผู้มีพระคุณอย่างสูงต่อชีวิตของดิฉัน และให้การช่วยเหลือทั้งทางด้านการเงินและให้คำปรึกษาดูจมารดา ขณะที่ดิฉันกำลังสับสนอยู่นั้น ท่านอาจารย์วารี ก็เข้ามาปลอบและให้กำลังใจบอกให้ดิฉันสู้ ดิฉันจึงตัดสินใจเสี่ยงสมัครสอบ Entrance แล้วดิฉันก็ตั้งใจอ่านหนังสืออย่างหนักอีก แต่คราวนี้ไม่เคยคิดหวังเลยว่าจะสอบได้ แต่ก็พยายามอ่านหนังสือ และเมื่อ

เหลือเวลาอีกประมาณ ๑ อาทิตย์ก่อนสอบ ดิฉันก็ยิ่งกระวนกระวาย รู้สึกหงุดหงิดมาก จิตใจ เป็นทุกข์ก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด คิดแต่จะมาวัดอัมพวัน เมื่อมาบอกเรื่องนี้กับทางบ้าน พี่ ๆ เขาก็บอกว่าอย่าไปเลยเพราะเหลือเวลาไม่มากนักจะอ่านหนังสือให้เต็มที่ดีกว่า ดิฉัน ก็เลยบอกพี่สาวว่าอยากไปปฏิบัติกรรมฐานสัก ๗ วัน แล้วค่อยไปสอบ เพราะเหลือเวลาอีก ๘ วัน

ดิฉันเดินทางมาวัดคนเดียว ก่อนเดินทางก็ตั้งจิตอธิษฐานขอให้เดินทางปลอดภัย ดิฉันตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่ตลอดระยะเวลา ๗ วัน และยึดหลักพระกรรมฐานที่กล่าวไว้ว่า กิน น้อย นอนน้อย พุดน้อย ทำความเพียรมาก และดิฉันยังตั้งจิตอธิษฐานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์และ บารมีของหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมว่า ถ้าดิฉันสอบเข้ามหาวิทยาลัยศิลปากรได้ จะขอมาปฏิบัติ กรรมฐานที่วัดอัมพวันทุก ๆ ปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง จนกระทั่งร่างกายและสังขารจะมาไม่ ไหว และขอรับกรรมฐานมาปฏิบัติที่บ้านด้วย ดิฉันแผ่ส่วนกุศลให้กับบิดามารดา ครูบา อาจารย์ ญาติมิตร เจ้ากรรมนายเวร และอโหสิกรรมให้กับทุก ๆ คนที่เคยสร้างกรรมกันมา ตั้งแต่อดีตชาติ จนถึงปัจจุบันชาติ

เมื่อกลับบ้าน วันรุ่งขึ้นจึงเดินทางไปสอบ Entrance โดยการสอบครั้งนี้ ทางกระทรวง ศึกษาจัดให้มีการสอบที่ศูนย์ต่างจังหวัดด้วย โดยดิฉันได้ไปสอบที่ศูนย์สอบของมหาวิทยาลัย ศิลปากร จ.นครปฐม และดิฉันได้พักกับเพื่อนอีก ๒ คน ซึ่งเป็นเพื่อนที่ดิฉันรักและสนิทสน มมาก และระหว่างการสอบในตอนเช้ามีด วันแรกดิฉันก็ระลึกถึงหลวงพ่ोजรัญฐิต และปฏิบัติ กรรมฐานโดยการเดินจงกรม นั่งสมาธิอย่างที่เคยปฏิบัติที่วัดอัมพวัน และเมื่อสอบเสร็จ กลับมาพักที่หอพักของมหาวิทยาลัย ตอนกลางคืนดิฉันก็นั่งกรรมฐานเหมือนอย่างเดิม ตอน นั้นดิฉันพักที่ ม.ศิลปากร แต่ไปสอบที่โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จ.นครปฐม เมื่อดิฉันปฏิบัติ กรรมฐานนั้น เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนของดิฉัน ที่สมัครสอบ Entrance ด้วยกัน เห็นดิฉันนั่ง กรรมฐานเดินจงกรม ก็พากันหัวเราะ เขาคงคิดว่าดิฉันอาการหนักเป็นบ้ากระมัง จะสอบตอน เช้าอยู่แล้วแต่กลับมานั่งกรรมฐาน เขาคงจะไม่เชื่อและเห็นเป็นเรื่องตลก แต่ดิฉันก็ไม่สนใจ ทำเหมือนอย่างที่เคยกระทำ จนกระทั่งสอบ Entrance เสร็จสิ้น และก็ทำตลอดมาเหมือนเดิม เมื่อทำเสร็จแล้วรู้สึกสบายใจ จึงทำเรื่อย ๆ มา วันประกาศผลสอบดิฉันไม่กล้าที่จะไปดู ปรากฏว่าท่านอาจารย์วาริ ได้โทรมาบอกดิฉันว่าสอบได้ติดคณะวิทยาศาสตร์ ม.ศิลปากร จ. นครปฐม ดิฉันดีใจมากจนน้ำตาไหล แทบจะไม่เชื่อหูตนเอง

เมื่อรู้ว่าสอบได้แน่นอน ดิฉันตื่นเต้นมาก นอนไม่หลับนึกถึงแต่วัดอัมพวัน และหลวง พ่ोजรัญฐิตที่ใต้ซีกทางสว่างแก่ดิฉัน ทำให้ดิฉันมีสติและมีสมาธิในการสอบ ปัจจุบันนี้ดิฉันได้เข้า เรียน เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ม.ศิลปากร สมดังความตั้งใจ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างนี้ ดิฉัน

ต้องขอยกความดีนี้ให้แก่หลวงพ่ोजรัญ จูฑธมโม และสุตทำยนี้ดิฉฉนต้องกราบขอบพระคุณ
ท่านอาจารย์ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่เป็นผู้แนะนำให้ดิฉฉนรู้จักวัดอัมพวัน และขอขอบพระคุณ
ท่านอาจารย์วารี คชศิลา ที่เป็นผู้พาดิฉฉนมารู้จัก และพาดิฉฉนมาปฏิบัติกรรมฐาน และ
ขอขอบพระคุณคุณย่าของนายเทอดศักดิ์ มั่นสวัสดิ์ ที่กรุณาบริจาคเงินเป็นค่ารถทั้งขาไปและ
ขากลับ พาพวกเรามาปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

และสุตทำยนี้ ดิฉฉนขอให้สัจจะต่อหลวงพ่ोजรัญ จูฑธมโม ว่าดิฉฉนจะขอตั้งใจปฏิบัติ
กรรมฐาน สวดมนต์และจะไม่ลืมสัญญาที่ให้ไว้กับวัดอัมพวัน ขออำนาจแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ทั้งหลายและคุณพระศรีรัตนตรัย จงปกป้องรักษาหลวงพ่อฉฉนเป็นที่เคารพยิ่ง ให้มีพละนามัยที่
แข็งแรง และเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของผู้ทุกข์ยากตลอดไปเทอญ

นมัสการมาด้วยความเคารพเลื่อมใสอย่างยิ่ง

น.ส. ปรียา เรืองทองดี